

Til lovforslag nr. L 193

Folketinget 2010-11

Skriftlig fremsættelse (15. april 2011)

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ægtefælleskifte m.v.

(Lovforslag nr. L 193)

Formålet med lovforslaget er at forbedre tilbuddet til ægtefæller, der har behov for det offentlige bistand til deling af deres fællesbo efter en separation eller skilsmisse.

Der foreslås en helt ny lov om ægtefælleskifte mv., som skal erstatte og udbygge de mere sparsomme bestemmelser herom i den gældende lov om fællesboskifte, som oprindeligt stammer fra 1874 og senest er revideret mere grundlæggende i 1963.

Lovforslaget bygger på Ægtefælleskifteudvalgets betænkning nr. 1518/2010 om ægtefælleskifte mv.

Langt de fleste ægtefæller med fælleseje skifter i dag privat, hvis ægteskabet opløses ved separation eller skilsmisse. Årsagen hertil er efter manges mening, at det offentlige tilbud om bistand til, at ægtefæller kan få delt deres fællesbo efter separation og skilsmisse, er for dyrt og ineffektivt.

Lovforslaget tager udgangspunkt i, at det fortsat bør være hovedreglen, at ægtefællerne selv står for delingen af fællesboet ved formuefællesskabets ophør, men at der er behov for en hensigtsmæssig bistand til de ægtefæller, der ikke selv kan blive enige om opdelingen af boet efter en separation eller skilsmisse.

Med lovforslaget foreslås indført en ny ordning ved offentligt skifte, der bygger på et samspil mellem skifteret og en autoriseret bobehandler og dermed har samme struktur som den gældende dødsboskifteordning.

Skifteretten skal varetage den indledende vejledning og undersøge, om der er mulighed for forlig mellem ægtefællerne. Hvis ægtefællerne har behov for mere bistand, skal skifteretten dels udpege en bobehandler, der skal forestå selve bobehandlingen, dels afgøre de tvister, der måtte opstå under bobehandlerens arbejde med bodelingen. Skifteretten skal

endvidere føre tilsyn med bobehandleren. Bobehandleren skal autoriseres af Justitsministeriet på samme måde som bobestyrere bliver det efter dødsboskifteloven i dag.

Det foreslås endvidere, at tidspunktet for formuefællesskabets ophør rykkes frem fra ægteskabssagens afslutning (separations- eller skilsmissebevilling eller dom) til sagens start (statsforvaltningens modtagelse af en anmodning om separation eller skilsmisse). Hermed kan skiftet indledes og afsluttes tidligere og risikoen for misbrug af rådigheden over bodelen mindskes.

Med forslaget vil der bl.a. blive mulighed for at begrænse en anmodning om offentlig bistand til skifte til kun at vedrøre visse af fællesboets aktiver og passiver, og ægtefæller, der i øvrigt skifter privat, vil kunne indbringe en enkelttvist for domstolene, få sagkyndig vurdering af aktiver mv. Ægtefæller, som begge har negativ bodel, skal fremover også kunne få det offentlige bistand til at skifte.

Forslaget indebærer også, at kompetencen til at meddele fri proces til bobehandlingen overføres fra Civilstyrelsen til skifteretten. Fri proces til bobehandlingen medfører fritagelse for sikkerhedsstillelse for boomkostningerne og for betaling af den pågældendes andel af bobehandlerens salær.

Endelig indebærer forslaget, at der gives bedre mulighed for at pålægge en ægtefælle, der på uforvarlig måde har givet anledning til øgede boomkostninger, at afholde en større del heraf.

Udgifterne til offentligt skifte ændres fra de gældende høje skifteafgifter til en betaling af vederlag til bobehandleren og generelt mere beskedne skifteafgifter. Retsafgifterne omlægges, således at retsafgiften bliver mindre for ægtefæller, der medvirker konstruktivt til processen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.